

Jumppaa harmaille soluille

Aloitettuani seitsemänneen vuosikymmenen luin kuinka tärkeää on ikääntyessä fyysisen kunnon ohella jumpata myös harmaita soluja. Artikkelin mukaan ensimmäinen ”lääke” oli sanaristikot ja sudoku, kokeilin niitä, mutta aika pian lääke tuntui kovin yksitoikkoiselta. Listalla seuraava virike oli jokin uusi ja outo kieli. Pohdin venäjän, italian ja espanjan opiskelumahdollisuuksia, kunnes silmiini osui ilmoitus Aikuislukion kurssitarjonnasta Valkeakosken Sanomissa. Tartuin espanjan syöttiin. Tosin ilmeni, että kurssi oli niin suosittu, etten sopinut heti alusta alkaen mukaan. Meitä opinhaluisia oli kaiken ikäisiä miehiä ja naisia, nuoria ja vanhoja. Joka tapauksessa pääsin mukaan uuteen kiehtovaan Välimeren ja latino-amerikkalaiseen maailmaan, kieleen, jota äidinkielenään puhuu yli 400 miljoonaa ihmistä, sekä kulttuuriin ja arkielämään. Retkeä saimme tehdä osaavan ja kokeneen opettajan johdolla. Tämä aivojumppa oli jaettu urheilulajien tapaan välitavoitteisiin, jokaisen kurssin jälkeen oli koe, sekä päämäärään, yo-kirjoitusten voiton juhliin. Täytyy tunnustaa, että työssä ollessani läksyjen teko jäi monta kertaa aivan viime tippaan, mutta opettaja oli joustava, ja opetusmenetelmät monipuolisia. Itse kaipasin kielen rakenteita, kielioppia, jo varhaisemmassa vaiheessa mukaan, mutta nykyään kielen käyttö ”korvakuulolta” on se, mihin kannustetaan ja motivoidaan. Oman ikäluokkani möröistä, kielioppivirheistä, ei rangaista samalla tavoin.

Saimme tehdä koko retken saman reippaan ja tunnollisen opettajan johdolla, joka antoi erityisvalmennusta meille loppusuoralle tulijoille. Puitteetkin olivat aivan mahtavat, saimme nauttia Suomen moderneimman lukion tiloista ja välineistä. Itse pääsin vielä valmistautumaan kirjoituksiin eläkeläisenä, ja niinpä keväällä pääsin täydentämään 44 vuotta vanhaa yo-tutkintoa vieraan kielen magnalla.

Kiitokset opettajalle ja opinahjolle, tsemppiä kaikille radalla olijoille! Suosittelen tätä jumppaa kaikille!

Syksyisin terveisin, Pekka Miettinen